

Протокол

№

гр. София, 02.11.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав**, в публично заседание на 02.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7131** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 13,10 часа се явиха:

Страните по делото редовно призовани.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ [фирма] – представлява се от адв. Б., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) - С. при Централно управление на Национална агенция за приходите (ЦУ на НАП) – представлява се от юрк. М., с пълномощно от днес.

СВИЕДЕТЕЛЯТ В. П. – призован чрез имейл.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

**О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО**

ДОКЛАДВА, че днешното съдебно заседание е първо.

ДОКЛАДВА жалбата.

ДОКЛАДВА административната преписка.

ДОКЛАДВА, че е допусната съдебносчетоводна експертиза. Внесен е депозит. Не е определено вещо лице.

АДВ. Б.: Поддържам жалбата. Поддържам доказателствените искания. Водя допуснатия свидетел.

ЮРК. М.: Оспорвам жалбата. Моля да приемете административната преписка.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА писмените доказателства, приложени към жалбата.

ПРИЕМА становището на ответника, както и отговора по становището на ответника, на ищеца.

ДОПУСКА до разпит свидетеля П..

СНЕ самоличността на свидетеля, както следва:

В. С. П. – 46 год., българин, български гражданин, от [населено място], без родство с ищеца, без дела със страните.

СЪДЪТ предупреди свидетеля за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 НК, същия обеща да говори истината.

Разпит на свид. П.:

Собственик и управител на дружество [фирма] от 2003 г., а от 2009 г. работя като подизпълнител на „О. България“. От 2020 г. работя на трудов договор като физическо лице в „О. България“. Всяка една търговска или производствена организация, фирма, може да разработи система за управление по различни аспекти. Най-масово разпространените стандарти са ISO 9000 - Системи за управление на качеството и ISO 14 000 - стандарти за управление на околната среда (ОС). Това са стандарти, които определят по какъв начин една организация изпълнява изискванията по отношение на съответните аспекти. По ОС – системата за управление включва как въздействието от дейността на организацията, рефлектира върху ОС, съответно какви мерки се вземат за намаляване на вредно въздействие и предотвратяване на рискове. По отношение на качеството, целта на една такава система е да се гарантира постоянно ниво на качеството по отношение на предоставените услуги и продукти на клиента. Не непременно високо качество, а трябва да се гарантира постоянство - това е основният аспект. Когато такава система е разработена и внедрена в една организация и трябва да се валидира за пред света, тя трябва да бъде оценена от външен орган. Самата оценка на системата дали тя отговаря на съответния стандарт, се нарича процес на сертификация. Фирми, които извършват оценка на съответствието на такава система - т.нар. сертифициращи органи, работят под контрола на държавните акредитиращи органи, според това къде са регистрирани. „О. България“ е 90 % собственост на немско акционерно дружество О. АД. То има още няколко дъщерни дружества, едно от които, също немско юридическо лице, е сертифициращ орган на системи за управление по различни стандарти. Това дружество е „О. Ойросет“. Сертифициращият орган „О. Ойросет“ извършва сертификация на системи за управление и в България, като процесът по сертификация представлява клиент със система за управление, сключва договор със сертифициращия орган, който е с продължителност 3 години, като на всяка една година сертифициращият орган провежда одит, за да потвърди, че системата се поддържа спрямо изискванията на стандарта. При първата година, когато резултатът от одитът е положителен, клиентът получава сертификат. Одитът се провежда от одитори, регистрирани към сертифициращия орган. Одиторите в България в 99 % от случаите са български граждани. Сертифициращият орган определя кой одитор да проведе одита. Това

зависи от професионалната компетенция на одитора в съответния бранш - строително производство, учебно заведение и т.н. Самото администриране на процеса, сертифициращият орган го превъзлага на „О. България“ като партньорско дружество, като одитирането се извършва от одитора, одиторът провежда целия одит, събира си доказателствените материали, изготвя доклад. Този доклад заедно с всички протоколи, бележки, често пъти и клиентски документи, се отчита в един плик в българската фирма, където „О. България“ извършва сортиране, сканиране, подреждане, понякога и преглед дали всички документи фигурират в доклада на одитора, тъй като често стават технически грешки. Например, одиторът е отразил, но не достатъчно подробно. Когато този пакет документи отговаря на правилата на сертифициращия орган в пълнота, се изпраща в централата в Германия. „О. България“ работи по договор със сертифициращия орган и получава 70 % от клиентската цена за сертификация. В тях се разплаща с одитори, поддръжка на офиса, разплаща се с агентите си. Клиентите за сертификация ги подsigуряваме ние, като „О. България“, и нашите клиенти. Сертифициращият орган не е в състояние да си търси сам клиенти в България, тъй като са си немско юридическо лице. Клиентелата се намира по няколко начина. Първият е когато доволен клиент ни препоръчва на партньор, който идва при нас. Вторият начин е консултантите, които разработват системите за управление, да препоръчат сертифициращ орган, а третият начин за намиране на клиенти - това са агенти, които печелят комисионна от това, че са ни изпратили клиент. Това е масова практика в бранша. Такъв агент съм и аз като „Парсек СТ“ и администрирам по този начин 30 - 40 клиенти на сертифициращия орган. Общо през годините държим около 250 – 260 фирми клиенти в България. Когато агентът на „О. България“, както съм аз в случая с „Парсек СТ“ и още няколко други агенти, прави пълното администриране – след определяне на дата за одит, агентът трябва да уточни кога, къде и как ще се проведе одитът, защото той се провежда по план, но датата е плаваща. Сертифициращият орган определя крайна дата за провеждане на одита, но клиентът трябва да каже своите възможности. Цялата тази организация я извършва агентът. След провеждане на одита, агентът поема документацията, за да я сортира и оправи. По този начин организацията излиза най-евтино за сертифициращия орган, защото, ако нямаме агенти, които изпълняват тази дейност, трябва да назначим постоянен персонал за работа в „О. България“, или пък сертифициращият орган да назначи постоянен персонал, който да отговаря за България. В момента имат един човек, който е в Германия, но иначе би трябвало да бъдат 4 - 5. Предвид различните ценови стандарти за работа при тях това би било неработимо. Разплащането обикновено върви месечно. Ежемесечно се издават факти от „О. България“ към сертифициращия орган в същия месец, когато сертифициращият орган пуска фактура към българския клиент. Съответно и агентите, както „Парсек СТ“ и другите ни фирми, за фирмите, за които отговарят, си пускат фактури към „О. България“. Разплащането става след приключването на тази организация на одит. Това е по сертификационния процес накратко и организацията ни. Важно е да се отбележи, че сертифициращият орган работи по много строго регламентирани правила. Освен стандарти, които определят дейността му, защото е немският сертифициращ орган, той е под постоянния контрол на държавния акредитиращ орган на съответната държава. В случая това е немският контролен орган - ДАККС. Нито един процес в дейността на сертифициращия орган и на партньорите му не може да бъде в разрез с действащите правила по сертификация. При най-малко установено несъответствие, сме длъжни да коригираме - нямаме право

на грешка. „О. България“ организира провеждането на одитите, сортира документацията, след като е отчетена от одитора, води статистика по всички тези параметри и изпраща документацията от одит в Германия, защото се съхранява там. „Парсек СТ“ за фирмите, за които отговаря - клиенти на сертифициращия орган, извършва същите дейности – подизпълнител за „О. България“ - за цялата дейност, а също така извършва технически консултации в процеса на сертификация за клиенти на „О. България“, за които това е необходимо. За административната дейност не е необходим ценз, нито специална компетенция. Стандартна дейност, свързана със уменията на човек да чете, да сортира документите, да ги подреди. Предвид факта, че работя сам - „Парсек СТ“ е лична фирма, аз почти изцяло работя в офиса на „О. България“, както и в офиса на клиенти, когато се налага. Комуникацията ни е ежедневна, физическа с колегите, по телефон. Клиентът за сертификация сключва договор с немски сертифициращ орган. На база на това плащанията вървят от клиента към Германия. Немският сертифициращ орган има договор с „О. България“ и му превъзлага част от дейностите. „О. България“ има договор с „Парсек СТ“ и с други агенти, на които превъзлага част от работата. Одиторът, с цел улеснение на самия орган и на сертифициращия орган, отчита всички документи от одитите в България на агента, който администрира фирмата. Аз съм агент, т.е. одиторът отчита на „Парсек СТ“, „Парсек СТ“ като агент свършва администрирането и отчита готовия пакет документи на „О. България“, а този пакет впоследствие заминава за Германия при сертифициращия орган. Това го има и електронно. „Парсек СТ“ не може да контактува директно с немската компания. Не може да се пренебрегне „О. България“, имаме договор само с тях. Основният договор към момента е между „О. България и сертифициращия орган. Всички останали сме подизпълнители. В България цените вървят на пазарен принцип, защото има голяма конкуренция при сертифициращите органи. Стандартните ценообразувания, валидни за 3. Европа, не са приложими като цени. Съобразяваме се с цените, които е в състояние клиентът да плати и си сверяваме цените с нашите конкуренти. Изхождаме от минимална одиторска ставка, която плащаме, разходи за администриране, разходи за поддържане. Стигаме до осреднени цени. От клиентската цена 50 % се плащат към агента, който от тях си покрива разходите за одитора, обработката на документи и т.н, а „О. България“ получава от Германия 70 % от клиентската цена. В тези 20 % „О. България“ си поддържа своята администрация, офис, провежда обучение на служителите и т.н.

На въпроси на юрк. М., СВИДЕТЕЛЯТ: За процесния период „О. България“ имаше 1 управител, 1 администратор на трудов договор, която присъстваше на ревизията. За процесния период аз, като подизпълнител, почти непрекъснато съм бил част от екипа на „О. България“, а към днешна дата съм и на турдов договор. Към процесния период е имало двама души - управител и технически администратор в „О. България“. В процесния период съм имал договор с „О. България“ само в качеството ми на юридическо лице - „Парсек СТ“ – управител и собственик. Към настоящия момент съм на трудов договор към О., а от две години „Парсек СТ“ е временно със спряна дейност, няма възможност да работи и е с блокирана банкова сметка. Продължавам да работя като физическо лице на трудов договор, изпълнявам същите задължения. Одиторите ги назначава сертифициращият орган. Процесът за определяне на един одитор е регламентиран в международен стандарт. Например - строителна фирма - основната компетенция на експерта, който ще стане одитор, трябва да е строителство, трябва да има съответното образование, плюс минимум 4 години практически опит в

областта, в която ще одитира. Подава молба към сертифициращия орган. Ако те го одобрят на база автобиография, трябва да изкара курс за одитори, след това трябва да има практика в одити, след като сертифициращият орган го назначи. Този процес обикновено отнема около две години. За одитите в България 99 % се използват български физически лица, те си имат собствени фирми, с които си фактурират. Те имат одобрение от сертифициращия орган в Германия и са назначени от него. Между сертифициращия орган и одиторите няма никакво взаимодействие, освен възлагане на одита като поръчка. Плащанията минават през „О. България“. С някои одитори се сключват граждански договор. А с други, които имат собствени фирми, пускат фактури за съответния одит или агентска комисионна. Плащането върви винаги клиент към Германия, после по веригата надолу „О. България“ - агент - одитор. Ако е фирма, която агентът администрира, в случая „Парсек СТ“ – ще платя на одитор Х. Ако фирмата се администрира от „О. България“, те ще платят на одитора за съответния одит. Регистрационният режим е на сертифициращия орган, този регистър се води от националния акредитиращ орган. Всяка държава има един национален акредитиращ орган. Сертифициращият орган е вписан в немския акредитиращ орган, и по силата на Международното многостранно споразумение за взаимно признаване на акредитациите, немският сертифициращ орган има право да извършва сертификация на български фирми, тъй като немската акредитация е равнопоставена на българската. Има пълна документация за всеки един одит, всяко едно плащане от Германия към България, от клиент към одитор. Всичко това се води в „О. България“ като информация. Г-жа Ж. - колежката ми в „О. България“ води всичката тази информация на електронен файл.

На свидетеля не се поставиха повече въпроси и беше освободен от залата.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се изслуша съдебната експертиза.

СЪДЪТ КОНСТАТИРА, че не е определено вещо лице

О П Р Е Д Е Л И:

ОПРЕДЛЯ за вещо лице А. Д. Д.-Д..

ДА СЕ УВЕДОМИ вещото лице.

ОТЛАГА делото за 08.02.2022 г., от 13,30 часа, за която дата страните уведомени.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13,33 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: